

Homilie na třetí neděli adventní pronesená ve farním chrámu sv. Martina v městě Mšeno u Mělníka

Rok B:

Izaiáš 61, 1–2a.10–11, 1 Sol 5, 16–24

Evangelium podle svatého Jana 1, 6–8.19–28

Vážení přátelé, bratři a sestry!

Radujte se v Pánu, opakujte, radujte se! Pán je blízko. Tato slova z dopisu apoštola svatého Pavla křesťanům v makedonském městě Filipis jsou hlavním mottem všech mší, které se v dnešní, třetí adventní neděli, slaví po celém světě. Však je to *neděle v růžové*, v barvě radosti, na kterou nám zesvětlala ta vážná adventní *fiarová*. Jediná ze čtyř adventních nedělí, při níž máme na oltářním stole květiny. Viz bramboříky, které jsme si donesli na dnešní mši (ukázat). Půl adventu je za námi. To je důvod k oslavě a radosti.

Polovina našeho adventního úsilí řádně se připravit na příchod Spasitele, na Vánoce, je tedy za námi. Někteří z nás už upekli vánoční cukroví a také otevřeli své srdce novému pokání. V každodenní modlitbě a – možná také – v adventní svaté zpovědi.

Máme připraven stromeček a malou pozornost pro naše nejbližší. Už jsme vygruntovali alespoň půl svého bytu či domku a také ve své duši. Obojí je zapotřebí. Člověk je, pozor, teď řeknu strašlivé slovo, psychosomatická jednotka, jak nám učeně povídají v televizi. Čili skládá se z **duše** (řecky *psyché*) a z **těla** (řecky *soma*). Spojených až do smrti pevným poutem.

Naši péči tedy potřebuje, a rozdělil jsem to do čtyř bodů: 1. **naše tělo**, kterému dáváme střízlivě, ale slušně najíst, a ještě pečlivěji ho myjeme a dobře oblékáme, 2. **naš příbytek**, aby se v něm jak naše duše, tak i tělo, radovaly, a přijímaly klid, který všichni tak potřebujeme, 3. **tělo a duše všech členů naší rodiny**, protože pak se uskutečňuje mezi námi láska a končí boje jednoho s druhým, 4. **naše vlastní duše**, abychom byli otevření Božímu vedení, mohli se radovat ze spásy a žili klidně a spokojeně, bez jakéhokoli strachu, kterému dnes tolik lidí podléhá, ať už důvodně nebo bez důvodů.

Nezhášejte oheň Duchů, nabádá nás svatý Pavel, a to ve svém prvním listu, který napsal někdy kolem roku 50 z jihořeckého Korintu do Soluně v severním Řecku, tj. v Makedonii, tedy snad nejstarší epištoly v Novém zákoně. **Všechno zkoumejte**, říká v této epištole. **Co je dobré, toho se držte**. A z toho vyplývá, že to, co je špatné, máme odvrhnout.

Svatý Jan Křtitel v úryvku z Evangelia podle svatého Jana Apoštola a Evangelisty, z něhož jsme před chvílí četli, říká, že on sám není tím světlem, které přichází na svět. Tím je Ježíš Kristus. **To je ten, který stojí mezi vámi, koho vy neznáte**, řekl svatý Jan Křtitel.

Slova „to je ten, který stojí mezi vámi, koho vy neznáte“ citoval ve svém kázání na 3. neděli adventní v roce 1949 v kostele ve východočeské Číhošti náš národní mučedník kněz Josef Toufar a ukázal svou levicí k Ježíši Kristu v Nejsvětější svátosti ve svatostánku na oltáři, tak jako činím já teď. Zda se kříž nad svatostánkem opravdu pohnul, nevíme. Ale následná Toufarova mučednická smrt v komunistickém kriminále v Jičíně–Valdicích nás zavazuje,

abychom **více než dosud poznávali Krista**. V adventu, o Vánocích a v celém svém budoucím životě.

K tomu ať nám dopomáhá Bůh. Amen. Dejž to nebeský Pán.

Ve Mšeni 17. prosince 2023

P. Jiří Rajmund Tretera OP